

Kap. 3.

Andre former for buskørsel.

§ 9. Ved turistkørsel forstås befordring med samme køretøj af en gruppe personer fra et område og tilbage til dette således, at køretøjet først, når hele turen er afsluttet, benyttes til befordring af andre.

Stk. 2. Ved bestillingskørsel forstås lejlighedsvis befordring af en på forhånd sluttet kreds af personer efter bestilling på vogn-ejerens bopæl eller forretningssted og efter forud fastsat betaling, der erlægges samlet af den, der har bestilt kørslen.

§ 10. Tilladelse til at udføre turist- og bestillingskørsel gives af persontrafikrådet for et tidsrum af indtil 5 år.

Stk. 2. I tilladelsen kan fastsættes vilkår om:

- 1) afgivelse af indberetninger om virksomhedens omfang og udøvelse og
- 2) ved bestillingskørsel, mindsteantal af passagerer under kørslen.

§ 11. Tilladelse til at udføre andre former for buskørsel inden for landets grænser end nævnt i §§ 2 og 9 gives af de i § 3 nævnte myndigheder, og kun såfremt behovet for kørslen ikke kan dækkes af bestående kollektive trafikforbindelser.

Stk. 2. Reglerne i §§ 5 og 6 gælder for den i stk. 1 omhandlede kørsel.

Stk. 3. Tilladelse til at udføre andre former for buskørsel i forbindelse med kørsel i udlandet gives af persontrafikrådet.

Kap. 4.

Fælles bestemmelser.

§ 12. Tilladelser i henhold til denne lov kan udstedes til et selskab eller anden juridisk person.

§ 13. Ministeren for offentlige arbejder fastsætter nærmere regler om de kvalifikationskrav, en ansøger skal opfylde for at få en tilladelse i henhold til denne lov, herunder de krav, der kan stilles til den ansvarlige leder af et selskab m. v., såfremt dette er ansøger, jfr. § 12.

Stk. 2. Tilladelse kan nægtes under de omstændigheder, der er nævnt i borgerlig straffelovs § 78, stk. 2. Tilladelse kan end-

videre nægtes, såfremt den pågældende i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at han ikke vil drive virksomheden på forsvarlig måde.

§ 14. Den myndighed, der har givet tilladelsen, kan tilbagekalde den, hvis indehaveren har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkårene for tilladelsen, jfr. § 5, stk. 2 og 3, § 10, stk. 2, og § 11, stk. 2, af bestemmelser i denne lov eller af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Det samme gælder, såfremt indehaveren har gjort sig skyldig i andre forhold, der giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive virksomheden på forsvarlig måde. For så vidt tilladelsen er udstedt i henhold til § 10, kan den tilbagekaldes på tid fra 1-5 år eller indtil videre. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen efter § 15 til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

§ 15. En afgørelse efter § 14, stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for den myndighed, der har tilbagekaldt tilladelsen, inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Myndigheden anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 2. Anmodning om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 3. En tilbagekaldelse efter § 14, stk. 2, kan for så vidt angår tilladelser givet i henhold til § 10 til enhver tid efter ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelsen. Hvis en ansøgning herom afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt tilbagekaldelsen er sket indtil videre, og der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år efter, at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.